

ת"פ 44029/08/19 - המחלקה לחקירות שוטרים נגד גדעון מנשה, אהרון לוי, אברהם אזרזר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 44029-08-19 המחלקה לחקירות שוטרים נ' מנשה ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: המחלקה לחקירות שוטרים

המאשימה

נגד

1. גדעון מנשה
2. אהרון לוי
3. אברהם אזרזר

הנאשמים

גזר דין
(בעניינו של הנאשם מס' 1)

כתב האישום:

הנאשם מס' 1 הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של החזקת פרסום תועבה לרבות דמותו של קטין (ריבוי עבירות), לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשמים מס' 2 ו- 3 נשפטים בפני מותב אחר.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שרתו הנאשמים, במשטרת ישראל, בתפקיד בוחני נשק, ועל רקע זה הכירו זה את זה, ונרקמו ביניהם קשרי חברות.

הנאשם היה חבר בקבוצת ווטסאפ שהפיצה בין היתר תמונות וסרטונים המכילים חומרי תועבה, ובהם מספר קטן של סרטוני תועבה בהם דמויות של קטינים. במועדים שונים, העביר הנאשם לאהרון ואברהם, חומר פורנוגרפי ותועבה, גם עם דמויות של קטינים, שגילם אינו ידוע במדויק למאשימה, באמצעות אפליקציית הווטסאפ, לפי הפירוט כדלקמן:

ביום 21.6.2017 בשעה 15:01 שלח הנאשם לאברהם סרטון אחד המכיל חומר תועבה ובו דמותו של קטין.

בין התאריכים 27.6.2017 עד 6.8.2017, בכ- 5 מועדים שונים, שלח הנאשם לאהרון, לעיתים, לבקשתו של אהרון,

סרטון פורנוגרפי המכיל חומר תועבה ובו דמותו של קטין. בחלק מהמקרים, לשליחת הסרטון התלווה מלל פרברטי בין הנאשם לאהרון.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם ברשותו, באמצעות אפליקציית הוואטסאפ, פרסומי תועבה בהם דמויות של קטינים.

הסדר טיעון:

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, ובטרם יורשע, יישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר על מנת לבחון את שאלת אי הרשעתו. הוסכם, כי ככל ששירות המבחן ימליץ על אי הרשעת הנאשם, המאשימה תסכים לכך.

ראיות לעונש:

ההגנה הגישה אסופת מסמכים ותעודות מהמשטרה (נ/1); תעודות נכה צה"ל וגמלאי משטרת ישראל (נ/2); אסופת מסמכים על מצבו הרפואי (נ/3); מסמך מאת המפכ"ל לשעבר, רב ניצב רוני אלשיך, אשר אישר להעמיד את גובה קצבתו על 76 אחוז ממשכורתו הקובעת לאור ההליך הפלילי (נ/4); מסמך מביטוח לאומי המעיד על מצבו של אחיה של אשתו של הנאשם (נ/5).

תסקיר שירות המבחן:

ביום 30.6.21 הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם. לפי האמור בתסקיר, מדובר בנאשם כבן 60, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים בגילאים 16-36, מתגורר עם אשתו ושניים מילדיו בחיפה. לאורך חייו שירת הנאשם במשטרת ישראל עד שנת 2018, אז פרש לגמלאות. כיום אינו עובד ומסייע בטיפול באחיה של אשתו הסובל מבעיות רפואיות ומדמנציה וזקוק לסיוע סיעודי.

הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה עם הוריו ואחיו; גדל והתחנך בחיפה, רכש 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי במגמת מסגרות והפסיק את לימודיו לצרכי פרנסה. הנאשם סיים שירות צבאי מלא כבוחן נשק ותחמושת. בתום שירותו הצבאי גויס למשטרת ישראל באותו התפקיד והתמקצע במסלול זה.

במסגרת שירותו במשטרה קיבל תעודת הצטיינות ועל פי הערכה תקופתית משנת 2015 ישנה שביעות רצון מתפקודו. עוד מסר הנאשם כי הוא מוכר כנכה משרד הביטחון בשיעור של 25% עקב בעיות גב, בעקבות כך עבר מספר ניתוחים, האחרון לפני שנה.

תסקיר שירות המבחן מגולל את מערכות היחסים הזוגיות ואת התפתחות המסגרות המשפחתיות של הנאשם לאורך השנים ולא מצאתי מקום להרחיב על כך כאן. יצוין כי הנאשם תיאר לשירות המבחן משברים זוגיים על רקע חשיפת

אירועי העבירות.

בהתייחסותו לעבירות, תיאר הנאשם, כי בתקופה המתוארת היה חבר בקבוצת וואטסאפ במסגרתה שותפו תכנים שונים, בין היתר בדיחות גסות, תמונות עירום של נשים וסרטים פורנוגרפיים. בהתאם לכתב האישום המתוקן, עלה כי בחלק מהסרטונים הופיעו דמויות של קטינים, כאשר הנאשם ציין כי לפי חזות המצלמים, מדובר להערכתו בקטינים שמוצאם במזרח הרחוק.

מדבריו עלה, כי הוא לא העלה ביוזמתו תכנים חדשים לקבוצה, אולם העביר לחבריו מהמטרה, חלק מהסרטונים הפורנוגרפיים אליהם נחשף במסגרת הקבוצה, וזאת כחלק מנורמה אותה תיאר, של העברת תכנים מסוג זה בין החברים.

באשר לשליחת תכנים פורנוגרפיים המכילים דמויות של קטינים, מסר הנאשם, כי שלח את התכנים הללו לאחד השוטרים בעת שהתבקש לעשות זאת, מבלי שהתעכב על מהות בקשתו או על הבעייתיות שבכך, בעת שביצע המעשים.

הנאשם התקשה להבין את הפגיעה שנגרמה ממעשיו, וכן הדגיש כי מאחר ולא תפקד כשוטר בשטח, אלא בתפקיד מטה, לא היה ער מספיק לחומרת מעשיו. כמו כן, התקשה לגלות אמפתיה באשר לקטינים שנוצלו ונפגעו בעת צילומי הסרטונים. רק בהמשך הביע סלידה והבנה מכך שמתקיימת פגיעה וניצול של הקטינים.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם אשר התפתחותו ותפקודו החברתית לא הייתה חריגה, וכי מדובר באדם המרוכז בצרכיו ומתקשה בראיית האחר. צוין, כי עמדותיו מתאפיינות בהחפצה כלפי מיניות בכלל, וכלפי נשים בפרט.

נקבע, כי הרקע להתנהלותו הפסולה הוא, שימוש במנגנוני הגנה של הכחשה של פגיעה אפשרית, ורציונליזציה של מעשיו האסורים, אשר איפשרה את התנהלותו הפוגענית, תוך תפיסה עצמית כאדם נורמטיבי הנמנה על גורמי אכיפת החוק.

אשר לנזקקותו הטיפולית, ציין שירות המבחן, כי בעת הנוכחית לא נוצר פתח להליך שיקומי במסגרת שירות המבחן. ולעניין אי ההרשעה, לא מצא שירות המבחן, כי מקרה זה מתאים להימנעות מהרשעה.

הנאשם השיג על הדברים ששירות המבחן טען שהוא אמר, טען שלא הובן נכונה וביקש תסקיר משלים. בית המשפט נעתר לו.

בתסקיר המשלים שהוגש, שב והביע הנאשם עמדות דומות למתואר בתסקיר הראשון. שירות המבחן התייחס לחוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות שהעריך את רמת מסוכנותו של הנאשם כנמוכה, אך בסופו של דבר בשל עמדותיו של הנאשם, היעדר מוטיבציה ונזקקות להשתלב בהליך טיפולי, לא נוצר ולו פתח לבחינת האפיק הטיפולי-שיקומי.

לפיכך, חזר שירות המבחן על האמור בתסקיר הראשון, ולא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, וכן לא המליץ להימנע מהרשעה.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות:

מפאת צנעת הפרט לא יפורטו כל תכני חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות ואביא כאן את עיקריה.

במסגרת הגורמים הסטאטיים המפורטים בחוות הדעת, צוין כי גילו של הנאשם (60) מהווה פקטור מפחית מסוכנות. בכל הנוגע לגורמים הדינאמיים, צוין במסגרת גורמי הסיכון, על אף שהנאשם שולל תכנון או כוונה מינית במעשיו, ואף טוען כי פעל מתמימות ומחוסר ידיעת החוק, ניכר כי המשיך להוריד סרטונים בעלי תוכן פדופילי ולשלוח לחבריו, תוך שימוש במילות קוד למטרות הסתרה. נתון אשר אינו מתיישב עם דבריו.

עוד צוין, כי הנאשם בעל דימוי עצמי נמוך, ללא תעסוקה יציבה לאחר שיצא לגמלאות אחרי שירות של שנים במשטרת ישראל. מדובר באדם נעדר עבר פלילי או התמכרות, ללא הפרעת אישיות אנטי סוציאלית. עבירותיו לא יצאו מתחום המרחב הווירטואלי, ואין עדות למשיכה מינית לקטינים. ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע ומקור לבושה. משפחתו מודעת להליך המשפטי אותו הוא מנהל, ומאז מעצרו הנאשם הוא התנהל ללא תנאים מגבילים, ולא נרשמו לחובתו עבירות נוספות.

לסיכום, קבעה מערכת המסוכנות, כי רמת המסוכנות של הנאשם לביצוע עבירות מין הינה נמוכה.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה טיעונים בכתב (סת/1). נטען כי יש לשקול את חלקו המלא באחריות לביצוע העבירות ואף עירובם של אחרים בביצוע העבירות על ידו וכן יש לשקול את הנזק הקונקרטי, גם אם עקיף, שנגרם לקטינים שתועדו בחומר התועבה, וכן את הנזק הפוטנציאלי שבצידה של העבירה, המהווה חלק בלתי נפרד מתעשייה של עבירות חמורות יותר, וכן צוינה העובדה, כי בעת שאדם שולח חומר כלשהו ברשת חברתית כדוגמת קבוצת וואטסאפ, אי אפשר לשלוט עוד בהיקף המעגלים אליהם יגיע החומר שנשלח. עוד הפנתה המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לצד קנס משמעותי ועד למספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות.

בכל הנוגע למיקום העונש במתחם, טענה המאשימה, כי הפגיעה בנאשם היא כתוצאה ממעשיו ולא בשל ההרשעה והעונש. כמו כן, צוין כי נלקח בחשבון מצבו הרפואי של הנאשם בעת עריכת ההסדר עימו. נטען כי הנאשם אמנם הודה, אך לאור הכתוב בתסקיר ובחו"ד של המרכז להערכת מסוכנות, אין מדובר בלקיחת אחריות מושלמת.

אשר לאי ההרשעה, טענה המאשימה, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם, הנאשם לא הראה נזק קונקרטי, לא הביע נזקקות טיפולית, כך שאין המלצה שיקומית בעניינו. לפיכך, עתרה המאשימה להרשעתו של הנאשם.

לאור האמור, בשים לב להיעדר עבר פלילי ותרומתו של הנאשם לחברה, וכן חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, סברה המאשימה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ולהטיל עליו ענישה צופה פני עתיד בדמות של מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי.

טיעוני ההגנה:

ההגנה עתרה לאי הרשעתו של הנאשם. ב"כ הנאשם חזר על נסיבות ביצוע העבירה ועל כך שמדובר על סרטונים שהועברו בקבוצת וואטסאפ, בניגוד למקרים אחרים בפסיקה שמיוחסים מעשים של הורדת סרטונים והפצתם, במקרה זה נטען, כי אף הסרטונים לא נשמרו וכן כי מדובר בשלושה סרטונים בלבד. חו"ד המרכז להערכת מסוכנות קבעה כי מסוכנותו של הנאשם היא ברמה נמוכה.

לטענת ההגנה, שירות המבחן לא בא בהמלצה לאי הרשעה בעניינו של הנאשם בשל כך שלא גילה די אמפתיה לקטינים. עוד נטען, כי מנהל הקבוצה לא נחקר ואת מי ששלח את הסרטונים. ב"כ הנאשם טען כי על אף שאין המלצה של שירות המבחן, יש לשקול אי הרשעתו של הנאשם בנסיבות חריגות של תיק זה, שלדידו הן קלות מאוד.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען כי היה שוטר מצטיין פעמיים; כי מדובר בנאשם שהוא נכה צה"ל, וכן הוגשו מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי של הנאשם. עוד הוגש מסמך הנוגע לגמלת ביניים של הנאשם עד לקבלת פסק הדין בעניינו בתיק זה. בנוסף, נטען כי הנאשם הוא המטפל באחיה של אשתו, שהוא נכה 100% אך אינו יכול לעבוד כמטפל באופן רשמי משום שיש צורך בתעודת יושר. כמו כן, נטען כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב; אשתו עובדת בשב"ס והוא מקבל את כספי הפנסיה.

אשר לנזק הקונקרטי, נטען כי הנאשם לא יוכל לעבוד במקומות עם קשישים ועל אף שהנאשם אינו עובד כרגע הוא רוצה שתישמר לו האפשרות לעבוד בעתיד.

אשר לעונש, ככל ששורשע הנאשם, עתרה ההגנה להטלת מאסר על תנאי מידתי וקצר וקנס כספי.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מצטער ומתחרט על המעשים וכי הם אינם משקפים את האדם שהוא. עוד מסר כי הוא מתבייש במעשיו. בנוסף, מסר הנאשם כי שירת במשטרת ישראל במשך 38 שנה. לגבי קבוצת הוואטסאפ, מסר כי היו שם 1000 איש מכל העולם. זאת ועוד, מסר הנאשם כי הוא בן 60, נכה, עבר ניתוחי גב ונגרם לו נזק לרגליו; כיום אינו עובד ועוזר לגיסו הזקוק לסיוע סיעודי.

דין והכרעה עונשית:

בטרם פניה לקביעת מתחם העונש ההולם לנאשמים, יש להידרש תחילה לבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו.

סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט את הסמכות לבטל הרשעה בפלילים, ולהטיל על נאשם צו מבחן, או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה. סמכות זוהי קיימת גם מכוח הוראותיו של סעיף 71א (ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ההלכה הפסוקה קבעה, כי הימנעות מהרשעה הינה חריג שבחריגים, היא אפשרית בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא, כי השלכותיה של ההרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם, וקיומו של יחס בלתי פרופורציונלי, בין אותה פגיעה לבין מעשה העבירה. התנאי השני הוא, כי סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל" (דברי כב' השופט דורנר בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 337, להלן: **עניין כתב**, וראו גם מהעת האחרונה: רע"פ 619/18 משה בזיזנסקי נ' מדינת ישראל (01.03.18); רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017); רע"פ 1949/15 תקדורי נ' מדינת ישראל (2.4.15); ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13);

אפנה איפוא לבחון את תחולת התנאים שנקבעו בהלכת **כתב**. תחילה אדון בשאלת היחס בין ההרשעה בפלילים לפגיעה בשיקום הנאשם, ולאחר מכן, אדון בסוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבותיה והשאלה באם אפשר לוותר על הרשעה בשים לב לנסיבות אלה אל מול שיקולי ענישה והרתעה.

התנאי הראשון - האם ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם:

הנאשם טוען כי לו יורשע ייגרם לו נזק קונקרטי שיתבטא באי האפשרות לעבוד עם קשישים. עוד נטען כי הגם ואינו עובד כעת, אינו רוצה לחסום בפניו את אפשרות זו. כמו כן, הוגש מסמך הנוגע לגמלתו, ובה צוין כי גובה הגמלה הסופית שתקבע תינתן לאחר המצאת פסק הדין בעניינו.

לאחר העיון, לא מצאתי כי יש בטעמים אלו כדי לענות על התנאי של פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, כאמור בהלכה הפסוקה.

שני תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אינם ממליצים להימנע מהרשעתו. מעיון בהם עולה, כי הנאשם אינו מביע נזקקות טיפולית ואין אופק שיקומי כלשהו בעניינו.

יתרה מזאת, לא הובאו אסמכתאות כלשהן המוכיחות נזק קונקרטי שייגרם לנאשם לו יורשע בדין. טענה בעלמא, לפיה הנאשם שהוא גימלאי בן 60, רוצה לשמור לו את אפשרויות תעסוקה פתוחות, אינה עונה על דרישת הפסיקה להוכחת נזק קונקרטי שייגרם לשיקומו של הנאשם.

אדגיש את שנקבע בהלכת **כתב**, הימנעות מהרשעה, הינה החריג שבחריג, והרעיון בבסיס אותה 'חריגות' הוא, כי כולם שווים בפני החוק. בכל הרשעה, טמונה פגיעה כזו או אחרת, בשמו הטוב של אדם, ולעיתים באפשרויות התעסוקה העומדות בפניו. עם זאת, אל מול הפגיעה האישית במורשע, עומד האינטרס הציבורי, המחייב הטבעת חותם פלילי על המעשה הפוגעני האסור בחרה.

התנאי השני - האם סוג העבירה בה הורשע הנאשם מאפשר ביטול ההרשעה -

למרות קביעתי כי הנאשם אינו עונה על התנאי הראשון, לפי הלכת **כתב**, אבחן אף את התנאי השני בעניינו, לצורך השלמת הדיון בעניין זה.

לפיהתנאי השני שנקבע בהלכת **כתב**, על בית המשפט לבחון האם "**סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים**" (הדגשה שלי - ש.ב.; שם, בעמ' 342).

נזכיר כי מדובר בריבוי עבירות של החזקת חומרי תועבה, ביניהם חומרים המכילים סרטונים בהם מופיעים קטינים. לעמדת, מדובר בסוג עבירה המחייבת הרשעה, וזאת בשל חומרת התכנים בה, העובדה שבסרטונים נכללו סרטונים פורנוגרפיים המחפצים קטינים, מבזים ומשפילים אותם, ומעודדים הפצת סרטונים פדופיליים, ובעקיפין, תורמים לעידוד תעשייה פסולה זו. יפים הדברים שנאמרו במסגרת 3890/09 **מור נגד מדינת ישראל** (17.5.09):

"התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש - החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים... העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזאת הנגרמת ע"י אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי ובכך מעודדים את יצירתו והפצתו ... כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת חומר התועבה - ובהחזקתו בלבד."

עוד אפנה לעפ"ג (מחוזי חיפה) 34663-06-20 **מדינת ישראל נגד מירון** (10.12.20), שניתן לאחרונה, ובו הוחלט ברוב דעות לקבל את ערעור המדינה, ולהרשיע את המשיב בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובה דמותו של קטין, וכן לדברים האמורים בו, אודות סוג העבירה בהקשר של אי ההרשעה.

לאור כל האמור, לא מצאתי כי הנאשם עונה על התנאים הנדרשים בהלכת **כתב**, ועל כן אני מרשיע אותו בביצוע העבירה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן (ריבוי עבירות).

מכאן אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

במעשיו, פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, ביניהם הגנה על ביטחונם, שלמות גופם, נפשם פרטיותם וכבודם של ציבור הקטינים בכלל וקטינים המנוצלים לצורך ייצור חומרי תועבה, בפרט.

כמו כן, הצורך בהגנה על קטינים המהווים קורבנות פוטנציאליים לפגיעה מינית על ידי ספקי וצרכני התוכן הפדופילי והצורך.

בעניין זה, ראו התייחסות בית המשפט העליון לפוטנציאל הפגיעה בקטינים כתוצאה מהחזקת חומרי תועבה בהם מופיעים קטינים:

"הקשר הסיבתי המופיע בספרות בגין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קיים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת החומרים כאמור, עלולה להביא לפגיעה פיזית - מינית על ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי." (ע"פ 1269/15 פלוני נגד מדינת ישראל (23/12/15)).

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בענייננו, מדובר בעבירה מסוג עוון, שהעונש המרבי הקבוע לצדה בחוק הוא שנת מאסר.

עיון בפסיקה מלמד, כי בתי המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים, ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, כאשר מדובר בעבירה העומדת לבדה, ללא עבירות נוספות, ראו למשל:

· רע"פ 1286/12 יפים גורביץ' נ' מדינת ישראל - ניתן ביום 16.2.12 (פורסם בנבו), הורשע המבקש לאחר הבאת הראיות בביצוע העבירה הנדונה. עסקין בנאשם נעדר עבר פלילי, ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ממאסר מותנה ל-6 חודשי עבודות שירות, בגין החזקה של 180 סרטי פדופיליה קשים, מבלי למצות עימו את הדין וחרף חלופי הזמן. בקשתו נדחתה.

· ע"פ 2359/07 דרייב אמיר נ' פרקליטות מחוז חיפה פלילי - המערער הורשע בבימ"ש קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, באופן שהחזיק תקליטור המכיל מספר רב של תמונות

וסרטונים פורנוגרפיים עם קטינים וכן בקובץ וידאו נוסף המכיל תמונות דומות. ביהמ"ש קמא גזר על המערער 12 חודשי מאסר שמתוכם 5 חודשים לריצוי בפועל בעבודת שירות. כן נגזר על המערער קנס בסך 5,000 ₪, הערעור על חומרת העונש נדחה, בית המשפט ציין באותו מקרה כי הקלה בעונש עלולה לשדר מסר שלילי במאבק בנגע המכוער של פרסומי תועבה שבהם מעורבים קטינים, על כל השלבים של אלה שנוטלים חלק בעבירה זו.

· עפ"ג 42483-01-16 **פילוסוף נ' מדינת ישראל** (12.7.16) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת פרסום תועבה בו דמותו של קטין (ריבוי עבירות) והוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪, הנאשם ערער על עצם הרשעתו, הערעור נדחה והעונש נותר על כנו.

· עפ"ג 13572-12-15 **בן זקורסקי נ' מדינת ישראל** (2.11.16) - נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - חודשיים מאסר בפועל בשל החזקה של מאות חומרי תועבה של קטינים (במקרה זה נמצא הנאשם בלתי מתאים לבצע עבודות שירות).

· ת"פ (ב"ש) 57426-06-20 **מדינת ישראל נ' ברלה בורובסקי** (25.10.21) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת חומר תועבה, באופן שהתחבר הנאשם לרשת האינטרנט באמצעות תוכנת "אימיל" במכשיר הטלפון הסלולארי שלו, והוריד פרסומי תועבה הכוללים סרטונים ותמונות תועבה ובהם דמותם של קטינים. הנאשם נדון לשישה חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, צו של"צ בהיקף של 300 שעות וצו מבחן למשך שנה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

בענייננו, מדובר בנאשם אשר החזיק על גבי אפליקציית וואטסאפ, פרסומי תועבה בהם דמויות של קטינים ושלה באמצעות האפליקציה, סרטונים פורנוגרפיים, המכילים חומרי תועבה בהם קטינים. בחלק מהמקרים, התלווה לשליחת החומרים, מלל פרברטי.

יש לקחת בחשבון את הנזק העקיף שנגרם לקטינים, שתועדו בחומרי התועבה, את הנזק הפוטנציאלי בצד העבירה, כאשר אמנם הנאשם מהווה "רק" המחזיק וצרכן הקצה, של חומרי התועבה, אך "צרכנים" כמותו, הם "קהל היעד", שמזין תעשייה שלמה, המפיקה תכני תועבה מסוג זה תוך שימוש בזוי בקטינים. מדובר בתופעה חמורה מעוררת סלידה ושאת נפש, שיש להוקיע אותה מכל וכל.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם הגבוהה שהפגין הנאשם, לצד העובדה, כי מדובר בעבירת עוון, במספר קטן של סרטונים, בתקופה קצרה יחסית, נמצא לקבוע כי מתחם הענישה ההולם נע, כטענת המאשימה, בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם וראו בעניין זה האמור בשני תסקירי שירות המבחן אודות הנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בנאשם ששירת כשוטר במשך עשרות שנים באופן חיובי ושירת את הציבור נאמנה כ-4 עשורים (ראה אסופת מסמכים נ/1).

כיום הנאשם יצא לגמלאות. הוא בן 60 ומשתכר מקצבת פנסיה. הנאשם הודה במעשיו ומסר כי הוא מצטער, מתבייש ומתחרט על מעשיו. עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם מטפל באחיה הסיעודי של אשתו ואת הנזק שיגרם למשפחתו לו יוטל עליו עונש במאסר, אף בעבודות שירות.

כמו כן, בעקבות ביצוע העבירה וההליך הפלילי קוצצה קצבת הגמלאות של הנאשם, כיום בהחלטת ביניים (ראה נ/4).

עוד אציין כי הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם מעידה על רמת מסוכנות נמוכה.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

זאת ועוד, מדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה מ-4 שנים, מאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

לחומרה, לקחתי בחשבון את העובדה, כי מדובר בריבוי עבירות, ובעבירות התורמות לעידוד תעשייה בזויה, של ביצוע עבירות מין בקטינים, החפצתם, לטובת הפצת סרטונים "לצרכני הקצה" כדוגמת הנאשם וחבר מרעיו; וכן, מצאתי לחומרה את העובדה, כי מדובר בנאשם ששירת כשוטר, האמון על אכיפת החוק והיפר אותו ברגל גסה.

לקולה, לקחתי בחשבון את העובדה, כי לנאשם מיוחסת עבירת עוון של החזקת חומרי תועבה, את היקף הסרטונים המצומצם יחסית והתקופה הקצרה יחסית בה נעברו העבירות ואת העובדה כי מדובר במי שהורשע בהחזקת חומר התועבה.

כמו כן, לקחתי בחשבון את העובדה, כי מדובר בשוטר בגמלאות, אשר שירת ותרם למדינה על ידי שירות במשטרת ישראל במשך כארבעים שנה. עוד לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות, כפי שפורטו לעיל ובתסקיר שירות המבחן; וכן את רמת המסוכנות המינית הנמוכה; והעובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, והעובדה כי לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים.

לאור כל האמור, נמצא למקם את עונשו של המאסר בתחתית מתחם הענישה ולהטיל עליו עונש מאסר מותנה לצד קנס כספי.

אשר על כן, נפסק כדלקמן:

1. הנני מרשיע את הנאשם מס' 1 בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן - החזקת פרסום תועבה ובו דמויות של קטינים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הנני גוזר על הנאשם מס' 1 את העונשים הבאים:

2. 6 (שישה) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירה בה הורשע.

3. קנס בסך - 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים ורצופים החל מה- 1.12.21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.